

J. Hage: Den ærede Ordfører blev saa hurtig færdig, at jeg maaske maa gøre et Par korte Bemærkninger endnu. Jeg er bleven forbavset over det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) og hans, om jeg saa maa sige, Snedighed for at lede mig paa Vildspor. Det ærede Medlem har nemlig talt om „de nordlige Bilande“, og da der var Spørgsmaal om Færøerne; var jeg saa naiv at tro, at han sigtede til Færøerne, men han har med „de nordlige Bilande“ ment Island for bagefter at kunne sige til mig, at jeg talte om Færøerne, medens han talte om noget helt andet. Jeg skal gerne erkende, at jeg burde have rettet det ærede Medlems Betegnelse, „de nordlige Bilande“, men det, der overhovedet kunde være Tale om, var jo Færøerne. Er der noget, der generer mig, og som jeg derfor maa protestere mod, naar jeg hører det, saa er det, at Folk, som faa rundelike Gaver, true med Misfornøjelse; der er altid noget hos mig, der revolterer mod det, og derfor maa jeg protestere mod det. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem ikke ganske har overvejet det, han sagde. Jeg tror, at man i en lovgivende Forsamling skal være noget forsigtig med endog blot at komme med Antydninger af Trusler om Misfornøjelse, fordi man ikke faar sin Vilje. Maa jeg blot gøre et eneste Spørgsmaal. Naar der tales om, at man ikke kan lade Sygehuset i Torshavn paa Færøerne ligge hen uden Lægehjælp, fordi Fysikus er paa Rejse paa de andre Øer, er det da utænkeligt, at en af Lægerne paa de andre Øer kan sendes til Sygehuset og vikariere der i den Tid, Fysikus er paa Rejse? (*Justitsministeren:* Umuligt, han kan ikke forlade sin egen Kreds). Ja, jeg forstaar det ikke ganske; han maa dog rejse rundt fra Ø til Ø, og jeg ser ikke, hvorfor Lægerne ikke der kunne assistere hinanden, ligesom Læger og Præster ellers maa gøre f. Eks. i Tilfælde af Dødsfald; i det Tilfælde Fysikus afgaar ved Døden eller bliver pludselig syg, saa maa de andre Læger dog assistere ved Sygehuset i den Tid. Hans Lægerejser ere dog ikke saa mange, at det ikke skulde kunne lade sig gøre, selv om det var vanskeligt. Imidlertid maa jo den højtærede Ministers bestemte Erklæring staa til Troende, men jeg

tilstaar, at jeg er nysgerrig efter at vide, hvorfor det ikke kan lade sig gøre. Hvilken Ordning man end træffer paa Færøerne, er det klart, at der maa gensesidig Hjælp til, thi de kunne ikke der have de samme Goder i saa Henseende, som man kan have i de store Byer, det følger af sig selv.

T. Thomsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Sofus Høgsbro): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

T. Thomsen: Det ærede Medlem for Ribe (Busk) berørte dette Spørgsmaal, som har været diskuteret hele Dagen, Spørgsmaalet om Lægen i Torshavn, og kom da ind paa en almindelig Betragtning med Hensyn til Færøernes finansielle Status i Forhold til det øvrige Kongerige, og det ærede Medlem fremhævede da, at vi Færingere betragtede det egentlige Kongerige som en Malkeko. Jeg vil tillade mig over for det ærede Medlem at gøre den Bemærkning, at det øvrige Kongerige har tilladt sig i Tiden lige til 1870 at malke Færøerne saa godt, at om vi nu kunde faa en lille Smule til Gengæld, var det dog ingen Ting derimod. Sagen er jo nemlig den — og det ved det ærede Medlem, som har været Medlem af Finansudvalget længe — at det er først efter 1870, at Færøerne ere begyndte at give Underskud til Statskassen, som han kaldte det. Nu er det jo ganske vist let at paavise og pointere i Regnskaberne dette, at Færøerne give Underskud, men hvis man gav sig til at undersøge Regnskaberne fra de øvrige fattige Amter her i Landet, mon det saa ikke stod lige saa galt til der? Mon man ikke ogsaa der skulde komme til det Resultat, at der har været Underskud til Statskassen? Vi kunne jo desuden bevise, at vi indtil 1870 have givet Overskud. Jeg vil da alligevel henstille, om man ikke under alle Omstændigheder, i alt Fald for de Herrer Beroligelsses Skyld, kunde faa det undersøgt, saa viste det sig maaske, at det ikke var Færøerne, der blev Nummer sidst, saa blev det maaske Ringkøbing Amt eller et